

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه‌های مفهوم عشق از دیدگاه رابرت استرنبرگ در داستان زنی که مردش را گم کرد صادق هدایت و کولی کنارآتش منیرو روانی پور

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

روبین تن فرمند - استادیار زبان و ادبیات فارسی

آرمینا جلیل ناغونی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات روابی

خلاصه مقاله:

عشق، یکی از موضوعات مورد توجه نویسندگان و شاعران است اما این موضوع بر پایه نظریه های نوین ادبی کمتر بررسی شده است. نظریه رابرت استرنبرگ در باب عشق را میتوان در حوزه متون ادبی به کاربرد. یکی از کسانی که عنصر عشق در گونه های متفاوت، در آثارش به چشم میخورد صادق هدایت است. هدایت در زمره نویسندگانی است که نوعی خاص از عشق که با مفهوم عشق در آثار پیشین خود متفاوت است را به تصویر میکشد. در این اثر عنصر عشق به عنوان محرک اصلی برای پیشبرد داستان معرفی میشود. در ادبیات داستانی پس از هدایت به سبب ویژگیهای جالب توجه این نوع از عشق، به داستانهای وی بسیار توجه شده است. طرح، شخصیتها و پی رنگ داستان زنی که مردش را گم کرد هدایت با اندکی تغییر در رمان کولی کنارآتش منیرو روانی پور، به چشم میخورد. در این پژوهش نخست نظریه عشق از رابرت استرنبرگ بیان میشود و پس از آن، با تبیین دو داستان بر اساس این نظریه، دو اثر بررسی و تحلیل میشود و تفاوتها و شباهتهای جلوه های عشق در آنها، مشخص میشود.

کلمات کلیدی:

ادبیات داستانی- صادق هدایت -عشق- نظریه رابرت استرنبرگ- منیرو روانی پور-نثرمعاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041917>

